

μόλις ένας από ἡμᾶς ἠμπορεῖ νὰ σαλεύσῃ, ἐφάνη πλοῖόν τι. Μᾶς ἐπῆραν μέσα, καὶ μᾶς ἐπεριποιήθησαν φιλοφρονέστατα. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸ ἄλλο πλοιάριον. Ἐπλευσε δὲ ἕκαστος εἰς τὸ ζήτησιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐρήμου νήσου συντρόφων μας, τοὺς ὁποίους, εὐρὸν ζωντανούς, ἔσωσε.

Ο ΚΡΥΦΙΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΤΑ ἐφεξῆς ἰστοροῦνται ὑπὸ τοῦ Ταυερνιέρου εἰς τὰς περιηγήσεις αὐτοῦ.—

Σάχ Ἀββάς ὁ πρῶτος, βασιλεὺς τῆς Περσίας, ἀποπλανηθεὶς μίαν τῶν ἡμερῶν ἐκ τῶν ὀπαδῶν, με τοὺς ὁποίους συνεκνήγει, εὗρηκε νέον τινὰ βοσκὸν παίζοντα τὸν αὐλὸν τῆς. Τοῦ ἐχαιρέτησε, καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἰκανὴν ὥραν· τόσον δ' ἐθαύμασεν ὁ βασιλεὺς τὴν ὀρθὴν κρίσιν τοῦ ποιμένου, ὥστε παρέδωκεν αὐτὸν εἰς διδασκάλους, διὰ νὰ μαθητευθῇ τὰς ἐλευθερίας γνώσεις. Ὁ βοσκὸς διὰ ταχυτάτης προόδου εἰς πάντα κλάδον μαθήσεως ἐκίνησεν εἰς ἐκπλήξιν τὴν αὐτὴν καὶ τὸν προστάτην αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν μετωνόμασε Μωάμεθ Ἀλῆν Βέην, καὶ συγχρόνως τὸν ἐδιώρισε Ναζάρ, ἤτοι ἔφορον τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου. Δύο φορές σταλθεὶς ὡς πρέσβυς πρὸς τὸν Μέγαν Μογγόλον, εὐφρέσθη πολὺ τὸν βασιλέα με τὰς διαπραγματεύσεις τῆς, διότι εἶχεν ἀρετὴν, σπανιωτάτην μετὰ τῶν Περσῶν, τὴν ἀδιαφθορίαν,—ὥστε οὐδεμία ποσότης χρημάτων ἠδύνατο νὰ τὸν νικήσῃ. Ἡ εὐνοία, τὴν ὁποίαν ἔχαιρε, τοῦ ἐγέννησε μὲν πολλοτάτους ἐχθρούς, ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ὀμνήσῃ κατ' αὐτοῦ πρὸς τὸν κυρίαρχον, ὁ ὁποῖος τάσων τὸν ὑπελήπτετο.

Μετὰ τὸν θάνατον ὁμοῦ τοῦ βασιλέως, ἐπεχείρησαν νὰ κατορθώσωσι τὸν ὄλεθρον τοῦ Μωάμεθ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ διὰ Σεχᾶ Σεφῆ, τοῦ διαδόχου, ὅστις, ὢν νέος, εἰπέθετο εὐκολώτερα. Παρέστησαν λοιπὸν εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Μωάμεθ εἶχεν οἰκοδομήσειν ἐξ ἰδίων του δῆφρον ξηνοδοχεῖα, καὶ μεγαλοπρεπῆς τι παλάτιον, ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ εἶχε σφετερισθῆν ἀγνώστια ἀπὸ τὸν δημόσιον θησαυρόν. Ὁ βασιλεὺς, ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς κατηγορίας, ἐπρόσταξε τὸν Μωάμεθ νὰ ἐτοιμάσῃ τοὺς λογαριασμούς του ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν· ἀλλ' ὁ πιστὸς οὗτος ἔφορος παρεκάλεσε τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα νὰ ἐλθῇ τὴν ἐπαύριον εἰς τὸ ταμεῖον,—ὅπως ὁ βασιλεὺς ἤνυε τὰ πάντα εἰς ἐντελῆ τάξιν. Ἐκείθεν ἐπροχώρησεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μωάμεθ, ὅπου ἐξεπλάγη ἰδὼν εἰς ὅλα τὰ οἰκῆματά σκευῆ ἀπλούστερα, ἕξ ἡμπούρεσε νὰ μὴ φανερώσῃ τὸν θαυμασμόν του διὰ τῆς

θέσει. Εἰς τῶν δούλων, παρατηρήσας θύραν τινὰ ἠσφαλισμένην με τρία κλειθρα, ἐνευσε περὶ αὐτῆς εἰς τὸν βασιλέα. Ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης ἠρώτησε τὸν Μωάμεθ ποῖος θησαυρὸς περιείχεται εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ με τὴν ἐπιμελείαν κεκλεισμένον. Ὁ Μωάμεθ ἀπεκρίθη, ὅτι ὅλα τὰ ἴδια τοῦ κτήματα περιλαμβάνοντο ἐκεῖ· ἅπαντα δὲ τὰ λοιπὰ ἦσαν τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος. Ἦνοιξε τότε τὴν θύραν τοῦ δωματίου, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐφάνη τίποτε παρὰ ἡ βακτηρία τῆς, τὸ δισσάκκιον, ὁ ἀσκὸς τῆς νεροῦ, ὁ αὐλὸς, καὶ τὰ ποιμενικὰ τῆς ἐνδύματα, ὅλα κρεμασμένα ἀπὸ τὸν τοίχον. Ὁ Ναζάρ, ἰδὼν τὴν ἐκπλήξιν τοῦ βασιλέως, ἰστόρησε πρὸς αὐτὸν τὴν καλοτυχίαν του, καὶ τίνι τρόπῳ εἶχε φερθῆν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκ διαταγῆς τοῦ Σάχ Ἀββά, παρακαλῶν τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα, εἰς τὸν δὲν ἐχοριάζετο πλέον τὰς δουλεύσεις του, νὰ τὸν δώσῃ ἄδειαν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ παλαιὸν αὐτοῦ ἐνασχόλημα. Τόσον ἐθαύμασε τὴν ἀρετὴν τοῦ ὑπουργοῦ ὁ βασιλεὺς, ὥστε ἐκβαλε τὸ ἰδίον του φόρεμα, καὶ τοῦ τὸ ἐχάρισε, τιμῆσας αὐτὸν οὕτω τὰ μέγιστα κατὰ τὴν Περσικὴν συνήθειαν. Ὁ Μωάμεθ ἔμεινεν εἰς τὸ ἀξίωμα του, ἕξ εἰς τὸ ἀξίωμα του ἀπέθανεν, ἂν καὶ ἀδιαλείπτως ἐκίνουν πάντα λίθον κατ' αὐτοῦ οἱ ἐχθροὶ του.

ΑΜΕΤΡΟΛΟΓΙΑ.—Δύο τινὲς συνεταξίδευαν. Εἰς ἐξ αὐτῶν ἦτο τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες, πάντοτε βλέποντες τὰ πράγματα με μικροσκοπίον, τὰ φαντάζονται ὅλα γιγαντιαία. Ἐχοῦσε τί λέγουν· ἡ Εὐρώπη, ὡς καὶ ἡ Ἀφρική, ἔχει πάμπολλα τέρατα. Ὁ ἀμετρολόγος, νομίσας τοῦτο εὐκαιρὸν περιστάσιν νὰ μεταχειρισθῇ τὰς ὑπερβολὰς του, Ἰδα, λέγει, ἔλαχον μεγαλῆτερον παρὰ οἰκίαν.—Καὶ ἐγὼ, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος, ἰδα χύτραν μεγάλην ἴσα με ἐκκλησίαν. Ὁ πρῶτος, ἀκούσας τοῦτο, ἤρρισε νὰ τὸν περιγελῇ. Ἰστάσου ὁμοῦ, τὸν λέγει ὁ ἄλλος· ἡ τοιαύτη χύτρα ἐγινε διὰ νὰ ἐψηθῇ μέσα τὸ λάχανον σου.—ΡΗΤΟΡ. ΒΑΜΒΑ.

ΜΗΔ' ὁ πλέον περιεσκεμμένος στρατηγὸς ἀς μὴ φαντάζεται ἀσφαλῆ ἀπὸ ἀνακάλυψιν τὸν ἑαυτὸν του· διότι αἱ πέτραι ἔχουν ὀφθαλμούς, καὶ τὰ δένδρα ἔχουν ὠπία, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔχουν γλώσσας, διὰ νὰ προδώσωσι τὸ πλέον κρυφίον ἐπιχείρημα.

Νῦν χαῖρε μεγαλοπρεπῆς! εἰς ἄρμα ἐξενώδες
Προβαίνεις, καὶ τὴν γῆν κατονομήτων ἔκτων σου· αἱ πόδες
Ἄστρωτὸν διάδημα τὰ μέτωπόν σου στέφει,
Καὶ παριστῶσι τὴν μακρὰν χλαμῦδα σου τὰ νύμφ.